

مطالعه کمیت و کیفیت اسانس، عملکرد و اجزاء عملکرد هفت ژنوتیپ گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.) در استان فارس

زینب معصومی^{۱*}، پرویز زندی^۲ و سید رضا طبائی عقدای^۳

۱- نویسنده مسئول، کارشناس ارشد علوم خاک، دانشگاه فردوسی مشهد، پست الکترونیک: masumizeynab@yahoo.com

۲- کارشناس، تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال استان فارس

۳- استادیار، مؤسسه تحقیقات چنگلها و مراعع کشور

تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۱

تاریخ اصلاح نهایی: اردیبهشت ۱۳۹۱

تاریخ دریافت: آذر ۱۳۹۰

چکیده

به منظور شناسایی بهترین ژنوتیپ گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.) در استان فارس، آزمایش مزرعه‌ای در قالب طرح بلوك‌های کاملاً تصادفی با ۷ تیمار و ۳ تکرار انجام شد. صفت‌هایی نظیر تعداد گل در یک بوته، وزن تر گل، عملکرد در هکتار، وزن تر گلبرگ، نسبت وزن تر گلبرگ به وزن تر گل، تعداد گلبرگ، قطر گل و مدت گلدهی، وزن اسانس در هکتار بر روی ۷ ژنوتیپ گل محمدی (فارس ۱، فارس ۲، داراب ۱، داراب ۲، داراب ۳، استهبان ۱ و میمند) در استان فارس مورد بررسی قرار گرفتند. برای بدست آوردن اسانس از روش تقطیر با آب استفاده شد و ترکیب‌های اسانس نیز از روش کروماتوگرافی گازی (GC) و کروماتوگرافی گازی متصل به طیفسنج جرمی (GC/MS) بدست آمد. تجزیه‌های آماری نیز توسط نرم‌افزار SAS و Jamp4 انجام شد. نتایج مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که تیمار داراب ۱، میمند و فارس ۲ دارای بیشترین عملکرد در هکتار و تعداد گل در بوته بود و میمند و فارس ۲ بیشترین میزان اسانس را نشان دادند. نتایج همبستگی بین صفات نیز همبستگی مثبت و معنی‌داری را بین عملکرد در هکتار و تعداد گل در بوته نشان داد که باعث افزایش میزان اسانس شدند. بررسی کیفیت اسانس نیز نشان داد که بیشترین ترکیب‌های بدست آمده در این آزمایش مربوط به سیترونلول، نرال و ان-نونادکان بود که به ترتیب در داراب ۱، داراب ۳ و استهبان ۱ مشاهده شدند.

واژه‌های کلیدی: گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.), استان فارس، عملکرد گل، تعداد گل، اسانس.

محدوده جغرافیایی ۵۰ درجه و ۳۷ دقیقه تا ۵۵ درجه و ۳۸ دقیقه طول شرقی و ۲۷ درجه و ۳ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۴۲ دقیقه عرض شمالی قرار دارد. در حال حاضر کشت گل محمدی در ۱۴ استان کشور صورت می‌پذیرد که مهمترین آنها استان‌های کرمان، فارس، اصفهان (کاشان) و آذربایجان شرقی است و در بقیه

مقدمه

استان فارس یکی از استان‌های غنی و مستعد کشور برای رشد و توسعه در صنعت و کشاورزی است. آب و هوای گوناگون، قابلیت‌ها و امکانات موجود، این استان را برای رشد و توسعه‌ی سریع آماده نموده است. این استان با مساحتی معادل ۱۳۲۰۴۴۰۰ هکتار در

اندام مورد استفاده در گل محمدی، گل‌ها می‌باشد و قسمت دارویی آن گلبرگ‌ها هستند (معاونی، ۱۳۸۸). در گلبرگ‌های معطر گل محمدی مقداری اسانس وجود دارد که توسط بخار آب (Babu *et al.*, 2002) و یا سایر روشها استخراج می‌شود. اسانس‌ها یا ترکیب‌های معطر، یکی از بزرگترین و مهمترین ترکیب‌های ثانویه در گیاهان دارویی، ادویه‌ای و بهویژه معطر هستند (قاسمی، ۱۳۸۸). اسانس‌ها ترکیب‌های بسیار پیچیده‌ای هستند که شامل مخلوطی از استرها، الکل‌ها، ترپن‌ها، آلدئیدها و استرن‌ها می‌باشدند (قاسمی، ۱۳۸۸). ارزش اقتصادی گل محمدی به دلیل اسانس با ارزش آن است که در گلبرگ‌های آن ساخته و ذخیره می‌شود (Kornova & Michailova, 1994) مقایسه با سایر محصولات اسانس خیلی کمی دارد. یک کیلوگرم اسانس از حدود ۳۰۰۰ کیلوگرم گلبرگ رز بدست می‌آید (Baser, 1992)، بنابراین میزان اسانس آن تنها در حدود ۰/۰۳٪ است. به دلیل میزان کم اسانس و کمبود سوبسترای سنتز شده و طبیعی، اسانس رز یکی از گرانترین اسانس‌ها در بازار جهانی است (Baydar & Baydar, 2005). از جمله ترکیب‌های مهم موجود در اسانس گل محمدی ان-نونادکان، فنیل اتیل الکل، سیترونولول می‌باشد (رضایی و همکاران، ۱۳۸۲)؛ ارزش عطر رز به این ترکیب‌ها نسبت داده شده است (Baser, 1992). در ضمن ترکیب‌هایی که با زنجیره بلند در گل محمدی شاخص و مشاهده شده است، از جمله ترکیب‌های تترادکان-۱-آل و هگزادکان-۱-آل می‌باشد که با نام *steroptens* معروف است ولی بوی معطر خوبی ندارد (Reverchon *et al.*, 1997).

استان‌ها کشت بیشتر به صورت پراکنده می‌باشد (نیکبخت و کافی، ۱۳۸۹). سطح زیر کشت مراتع در استان فارس در حدود $\frac{7}{3}$ میلیون هکتار است که ۶۰۶۲ هکتار آن به کشت گل محمدی اختصاص دارد. شهرستان‌های داراب و فیروزآباد (به ترتیب ۴۹۵۵ و ۲۵۰۰ هکتار) بیشترین سطح زیر کشت گل محمدی را در این استان دارا می‌باشند. از این گلستان‌ها بیش از ۳۰۰۰ نفر بهره برداری می‌کنند و میزان تولید سالیانه گل در این شهرستان‌ها، حدود ۹۲۵۳ تن می‌باشد که بخشی به صورت تر و گلاب به منطقه کاشان و میمند و بخشی به صورت خشک و غنچه صادر می‌شود.

Rosa damascena Mill. گل محمدی با نام علمی از خانواده گل‌سرخیان (Rosaceae) و جنس رز (*Rosa*) می‌باشد. این گونه درختچه‌ای است با ارتفاع ۲ متر، ساقه‌ها دارای خارهای قلاب مانند محکم و متعدد، برگ‌چه‌ها معمولاً ۵ تا ۷ تایی، تخم مرغی تا خاردار و گوشواره‌ها گاهی شانه‌ای، گل‌ها صورتی تا قرمز، میوه گل محمدی تخم مرغی شکل، کشیده با انتهای قطور بوده و پس از رسیدن، سرخ رنگ می‌شود (ثابتی، ۱۳۵۵؛ زرگری، ۱۳۷۵).

برخی از گیاه‌شناسان منشأ گل محمدی را جنوب اروپا و ایتالیا می‌دانند و عده‌ای از آنها در این مورد به طور مستقیم به ایران (پارس یا پرشیا) اشاره نموده‌اند (Chevallier, 1996). گل محمدی در ایران یک گونه شناخته شده است و گلاب ایران که از جمله فراورده‌های آن می‌باشد، شهرت جهانی دارد (Guenther, 1952).

(کدوری و طبائی عقدایی، ۱۳۸۶). ژنوتیپ‌های گل محمدی از لحاظ بیشتر صفات دارای تنوع و اختلاف‌های قابل ملاحظه‌ای می‌باشد که این امر می‌تواند مبنای را برای گزینش کلن و دورگه‌گیری در جهت بهبود صفات اقتصادی مانند میزان اسانس، عطر گل و عملکرد گل بوجود آورد (طبائی عقدایی و همکاران، ۱۳۸۳a).

Rosa damascene گل محمدی (Mill.) در عرصه کشاورزی کشور مرhone سازگاری، قناعت، کم هزینه بودن و سودآوری چشمگیر آن است (کدوری و طبائی عقدایی، ۱۳۸۶). این درختچه نسبت به کم‌آبی و سایر نیازهای غذایی مقاوم می‌باشد و عمر نسبتاً طولانی دارد (کدوری و طبائی عقدایی، ۱۳۸۶). گل محمدی یک محصول صادراتی است، بنابراین برای بهبود کیفیت آن باید توجه بیشتری مبذول داشت. از جمله مواردی که باید مورد توجه قرار گیرد، یکسان نبودن گل‌های محمدی در گلستان‌هاست که تفاوت در کیفیت و مواد تشکیل‌دهنده اسانس‌ها را به دنبال دارد. بنابراین باید با انجام تحقیقات مناسب، بهترین ژنوتیپ‌ها را شناسایی و در تولید نهالستان‌های جدید بکار برد. هدف از انجام این طرح بررسی ژنوتیپ‌های گل محمدی در استان فارس، مقایسه عملکرد و اجزای عملکرد ناشی از آنها، بررسی کمیت و کیفیت اسانس و شناسایی بهترین ژنوتیپ برای تولید عملکرد بیشتر می‌باشد.

مواد و روشهای

در طرح حاضر، تعداد ۷ ژنوتیپ (فارس ۱، فارس ۲، داراب ۱، داراب ۲، داراب ۳، استهان ۱ و میمند)

گل محمدی به عنوان یک گیاه دارویی مشهور است و اسانس آن، به صورت سنتی برای دردهای شکمی و سینه، مشکلات گوارشی و به عنوان ملین استفاده می‌شود (Avesina, 1990). اسانس رز یک منبع غنی از ژرانیوم و بتا-سیترونولول است و می‌تواند به عنوان منبع مفید ضدمیکروبی استفاده شود (Mahboubi *et al.*, 2011). این اسانس دارای خاصیت تقویت اعصاب است که برای درمان افسردگی و اضطراب بکار می‌رود (Mc-Cown & Sellmer, 1982) به عنوان ضدفعالیت HIV (Moein *et al.*, 2010)، ضدالتهاب (Boskabady *et al.*, 2006)، ضدالتهاب Shafei *et al.* (Tannenbaum *et al.*, 1991) به اثبات رسیده است. اسانس گل محمدی در صنایع آرایشی و بهداشتی و غذایی نیز کاربرد زیادی دارد (قاسمی، ۱۳۸۸؛ Nenov *et al.*, 1995). گلبرگ‌های آن همچنین در تهیه مربا و گل خشک جهت مصارف خوراکی استفاده زیادی شده و اسانس، گلاب و گل خشک آن از محصولاتی هستند که ضمن مصرف در داخل کشور، صادرات آنها به خارج از کشور نیز صورت می‌گیرد (طبائی عقدایی و همکاران، ۱۳۸۳b).

از طرفی، عملکرد گل ناشی از اثرات تجمعی اجزاء تشکیل‌دهنده آن می‌باشد. شناسایی این اجزاء و رابطه آنها با عملکرد گل می‌تواند در گزینش ژنوتیپ‌های پرمحصول مؤثر واقع شود (زینلی و همکاران، ۱۳۸۶). یافتن ژنوتیپ برتر از نظر میزان عملکرد کمی و کیفی و روشنی مناسب برای توسعه کشت و پرورش گل محمدی می‌تواند سبب تحولی عظیم در امر تولید و صادرات فراورده‌های گوناگون حاصل از این گیاه شود.

هر بوته در اواسط گلدهی.
وزن تر گلبرگ: متوسط وزن تر گلبرگ های ۱۰ گل در هر بوته در اواسط گلدهی.
قطر گل: متوسط قطر ۱۰ گل در هر بوته در اواسط گلدهی.
متوسط وزن تر گل: متوسط وزن تر ۱۰ گل در هر بوته در اواسط گلدهی به گرم (اندازه گیری ها با ترازوی دیجیتال با دقت صدم گرم و در هنگام صبح در مزرعه انجام شد).
عملکرد وزن گل در هکتار: حاصل ضرب وزن تر گل در بوته (بر حسب هکتار) هر ژنتیپ در تعداد بوته در هکتار (۱۰۸۹ بوته).
برای بدست آوردن کمیت و کیفیت انسانس، بعد از برداشت گل ها، گلبرگ ها جدا، توزین و داخل ظروف پلاستیکی ۴ لیتری حاوی آب قرار داده شدند. سه تکرار هر تیمار ترکیب و از هر تیمار ۴۰۰ گرم گلبرگ برای انسانس گیری با روش تقطیر با بخار آب استفاده شد و با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی گازی (GC) و کروماتوگرافی متصل به طیف‌سنجدی جرمی (GC/MS) ترکیب های موجود در انسانس شناسایی شدند.

دستگاه کروماتوگرافی گازی (GC)

از دستگاه کروماتوگرافی گازی مدل Thermo-UFM مجهز به داده‌پرداز و دتکتور (FID) استفاده شد. ستون موئینه (غیرقطبی) دارای طول ۱۰ متر و قطر داخلی ۰/۱ میلی متر و ضخامت ۰/۴ میکرومتر بود. برنامه حرارتی ستون از دمای ۶۰-۲۸۵ درجه سانتی گراد بود که در هر دقیقه ۸۰ درجه سانتی گراد به آن اضافه شد و توقف دما به مدت ۳ دقیقه بود. درجه حرارت محفظه تزریق ۲۸۰

گل محمدی مورد مقایسه قرار گرفتند. طرح در ایستگاه درختان چند منظوره استهبان ۱ و به صورت بلوكهای کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام شد. فاصله ردیفها و فاصله نهال ها ۳ متر و در هر تکرار از هر ژنتیپ ۳ نهال کشت شد (شکل ۱). به منظور کاشت، ابتدا گودال هایی به ابعاد ۵۰ سانتی متر ایجاد، سپس سنگ های درشت جمع آوری شدند و خاک گودال ها با یک کیلو گرم کود پوسیده دامی مخلوط گردید. کاشت در اسفند ماه سال ۱۳۸۶ انجام شد. روش آبیاری به صورت قطره ای بود و در اطراف هر نهال، سه قطره چکان کار گذاشته شد و در فصل بهار و تابستان هر هفته آبیاری به مدت ۸ ساعت انجام می شد. هیچ گونه سموم و آفت کش در طول دوره اجرای پروژه استفاده نشد. برای مبارزه با آفات و بیماریها در طول دوره اجرای پروژه به صورت عمدۀ از روشهای فیزیکی و مکانیکی و حذف دستی شاخه های آلوده و سوزانیدن آنها استفاده گردید. همچنین، برای از بین بردن علف های هرز، عملیات و جین به صورت منظم انجام گردید. اندازه گیری و ارزیابی صفات مورد نظر در سال سوم به صورت دقیق و مستمر و در زمان مقتضی به تفکیک تکرار، ژنتیپ و پایه انجام شد. اندازه گیری ها از دو سوم ارتفاع هر نهال انجام شد، زیرا گل های حاصل از این قسمت از بوته، از نظر سن و یکنواختی برای نمونه گیری مناسب ترند. صفات به صورت زیر اندازه گیری شدند:

طول دوره گلدهی: ثبت تعداد روز از زمان مشاهده سه گل تا پایان گلدهی در هر بوته و در هر تکرار برای هر ژنتیپ.

تعداد گل در بوته: شمارش تعداد گل در هر بوته (شکل ۲).

تعداد گلبرگ: متوسط تعداد گلبرگ های ۱۰ گل در

نشان داد که داراب ۱ و میمند (به ترتیب ۱۷۰۶ و ۱۶۶۹) دارای بیشترین تعداد گل بودند که با داراب ۲ و داراب ۳ (به ترتیب $591/8$ و $531/4$) از نظر آماری اختلاف معنی داری نشان دادند، ولی با سایر تیمارها (فارس ۱، فارس ۲، استهبان ۱) اختلاف معنی داری نشان ندادند (جدول ۲). بیشترین عملکرد در هکتار در تیمارهای داراب ۱، فارس ۲، میمند و استهبان ۱ (به ترتیب $4/718$ ، $4/490$ ، $4/463$ و $3/939$ تن در هکتار) و کمترین عملکرد در هکتار در تیمارهای داراب ۲ و داراب ۳ (به ترتیب $1/745$ و $1/613$ تن در هکتار) مشاهده گردید، ولی از نظر آماری اختلاف معنی داری با یکدیگر نداشتند. بیشترین وزن تر گلبرگ در تیمارهای داراب ۲، فارس ۲ و داراب ۱ (به ترتیب $2/787$ ، $2/023$ و $2/016$ گرم) مشاهده شد که از نظر آماری با یکدیگر اختلاف معنی داری نداشتند (جدول ۲). بیشترین تعداد گلبرگ در تیمارهای استهبان ۱، فارس ۲ و داراب ۱ (به ترتیب 41 ، $36/77$ و $36/11$) مشاهده شد که از نظر آماری اختلاف معنی داری با یکدیگر نداشتند. بیشترین قطر گل در تیمار داراب ۱ ($64/58$ میلی‌متر) مشاهده شد که با تیمارهای فارس ۱، داراب ۲ و داراب ۳ ($52/61$ ، $52/05$ و $51/37$ میلی‌متر) از نظر آماری اختلاف معنی داری نشان داد (جدول ۲). بیشترین زمان گلدهی در تیمار داراب ۱ ($64/58$ روز) مشاهده شد که با تیمارهای فارس ۱، داراب ۳ و داراب ۲ (به ترتیب $52/61$ ، $52/37$ و $52/05$ روز) از نظر آماری اختلاف معنی داری نشان داد، ولی با سایر تیمارها (فارس ۱، فارس ۲، داراب ۱، استهبان ۱ و میمند) اختلاف معنی داری نداشت. وزن اسانس در

درجه سانتی گراد و نوع گاز حاصل هلیوم و فشار ورودی آن به ستون برابر $0/5$ کیلوگرم بر سانتی‌مترمربع بود.

کروماتوگرافی گازی متصل به طیفسنج جرمی (GC/MS)

دستگاه کروماتوگرافی گازی مدل ۳۴۰۰ Varian، متصل به طیفسنج جرمی با نرمافزار Satur ii با ستون DB-5 که غیرقطبی (به طول ۳۰ متر، قطر داخلی $۰/۲۵$ میلی‌متر و ضخامت لایه فاز ساکن $۰/۲۵$ میکرون) است. فشار سر ستون 35psi ، درجه حرارات 40 تا 250 با سرعت افزایش 4 درجه سانتی گراد در دقیقه و درجه حرارات محفظه تزریق 260 درجه سانتی گراد و دمای ترانسفرلاین 270 درجه سانتی گراد تنظیم گردیده است. شناسایی طیف‌ها با شاخص‌های بازداری آنها و با تزریق هیدروکربن‌های نرمال (C_7-C_{27}) در شرایط یکسان با تزریق اسانس‌ها و متوسط برنامه کامپیوترا و زبان بیسیک محاسبه شده است. همچنین، مقایسه آنها با منابع مختلف (Davies, 1990; Adams, 1989; Shibamoto, 1987) و با استفاده از طیف‌های جرمی ترکیب‌های استاندارد، و اطلاعات موجود در کتابخانه دستگاه GC/MS انجام شده است.

نتایج بدست آمده با استفاده از نرمافزار SAS و Jamp4 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. مقایسه میانگین داده‌ها با استفاده از آزمون چندآمنه‌ای دانکن انجام شد.

نتایج

نتیجه تجزیه واریانس اختلاف معنی داری را بین تیمارها نشان نداد (جدول ۱). نتایج مقایسه میانگین‌ها

(٪۱۵/۹)، در فارس ۲، دی هیدرولینالول (٪۳۹/۲)، سیترونلول (٪۱۹)، نرال (٪۷)، ژرانيال (٪۱۱/۲)، نونادکان (٪۱۰/۷)، داراب ۱ سیترونلول (٪۵۷)، نونادکان (٪۱۷/۸)، داراب ۲ سیترونلول (٪۴۵/۸)، نونادکان (٪۲۱/۳)، ژرانيال (٪۷/۸)، داراب ۳ نرال (٪۴۴/۸)، نونادکان (٪۲۰)، استهبان (٪۱۳/۲) مشاهده شد.



شکل ۱- بوتهای گل محمدی مورد آزمایش



شکل ۲- گل‌های موجود در یک بوته جهت شمارش

تیمارهای مختلف بر حسب گرم در هکتار، اختلاف معنی‌داری را نشان داد. تیمار میمند و فارس ۲ (به ترتیب ۶۱۳/۷۸۹ و ۵۹۳/۶۴۸ گرم در هکتار) دارای بیشترین میزان اسانس بودند که با تیمار استهبان ۱ (٪۵۲۲/۴۳۰ گرم در هکتار) اختلاف معنی‌داری نشان ندادند (جدول ۲).

نتایج همبستگی نیز نشان داد که تعداد گل در یک بوته با عملکرد در هکتار، قطر گل، طول دوره گلدهی و وزن اسانس در هکتار (به ترتیب ۰/۴۲۲۳، ۰/۹۴۳۷، ۰/۶۸۲۷ و ۰/۵۹۷۸) همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت. وزن تر گل نیز با وزن تر گلبرگ (٪۰/۵۲۲۲) همبستگی مثبت و معنی‌داری را نشان داد. عملکرد در هکتار با تعداد گل در بوته، قطر گل و طول دوره گلدهی (٪۰/۹۴۳۷، ٪۰/۴۲۰۴، ٪۰/۶۰۴۵ و ٪۰/۵۹۸۰) همبستگی مثبت و معنی‌داری را نشان داد. وزن تر گلبرگ نیز با وزن تر گل و نسبت وزن تر گلبرگ به وزن تر گل (به ترتیب ٪۰/۵۲۲۲ و ٪۰/۸۷۸۶) همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت. قطر گل با تعداد گل و عملکرد گل در هکتار (٪۰/۴۶۲۳ و ٪۰/۶۰۴۵) اختلاف مثبت و معنی‌داری را نشان داد. مدت گلدهی با تعداد گل، عملکرد در هکتار و وزن اسانس در هکتار (به ترتیب ٪۰/۶۸۲۷، ٪۰/۶۰۴۵ و ٪۰/۵۶۴۸) اختلاف مثبت و معنی‌داری را نشان داد. وزن اسانس در هکتار با تعداد گل در بوته، عملکرد گل در هکتار و مدت گلدهی (٪۰/۵۹۷۸، ٪۰/۵۹۸۰ و ٪۰/۵۶۴۸) اختلاف مثبت و معنی‌داری را نشان داد (جدول ۳).

ترکیب‌های اسانس برای هر ژنوتیپ در جدول ۴ آورده شده‌است. عمدۀ ترکیب‌ها در فارس ۱، سیترونلول (٪۱۲/۳)، نرال (٪۷/۱)، ژرانيال (٪۱۰/۴) نونادکان

**جدول ۱ - تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات اندازه‌گیری شده در
تیمارهای مورد بررسی گل محمدی در استان فارس**

منابع تغییرات	درجه آزادی	تعداد گل در بوته	وزن تر گل (گرم)	عملکرد گل در هکتار (گرم)	وزن تر گلبرگ به وزن تر گل (گرم)	تعداد گلبرگ	مدت گلدهی	وزن اسانس (میلی گرم در هکتار)
بلوک	۲	۳۴۴۶۴۴/۴۵	۰/۱۹۰	۰/۶۳۶	۰/۰۴۶	۱۷/۹۲۰	۳۵/۰۳۷	۶۴۱۰۹/۱۳۱
تیمار	۷	۶۸۱۱۰۶/۵۵	۰/۰۵۱	۴/۵۸۴	۰/۰۲۵	۲۷/۱۳۶	۶۹/۷۲۸	۲۱۶۱۸۷/۹۳۵
خطا	۱۴	۲۸۳۵۶۶/۹۰	۰/۱۴۱	۳/۲۶۰	۰/۰۳۰	۵۴/۰۵۳	۲۸/۹۴۵	۲۵۱۸۶/۳۶۱

از نظر آماری اختلاف معنی داری بین تیمارهای مورد مطالعه مشاهده نشد.

جدول ۲ - مقایسه میانگین عملکرد و اجزاء عملکرد در ژنتیک‌های گل محمدی در استان فارس

آزمایش	تعداد گل در بوته	وزن تر گل (گرم)	عملکرد گل در هکتار (گرم)	وزن تر گلبرگ به وزن تر گل (گرم)	تعداد گلبرگ	مدت گلدهی	وزن اسانس (میلی گرم در هکتار)
فارس ۱	۲/۶۵۱ a	۳/۹۰۹ a	۱/۸۸۰ a	۰/۷۰۸ a	۳۶/۰۰ a	۵۲/۶۱ b	۱۱/۳۱۳ c
فارس ۲	۲/۶۳۹ a	۴/۴۹۰ a	۲/۰۲۳ a	۰/۷۶۶ a	۳۴/۸۹ a	۵۵/۲۵ ab	۶۴۸/۵۹۳ a
داراب ۱	۲/۶۰۲ a	۴/۷۱۸ a	۲/۰۱۶ a	۰/۷۷۲ a	۳۶/۱۱ a	۶۴/۵۸ a	۳۲۱/۱۶۳ b
استهبان ۱	۲/۴۰۳ a	۳/۹۳۹ a	۱/۸۴۸ a	۰/۷۶۹ a	۳۶/۶۷ a	۵۶/۵۲ ab	۵۲۲/۴۳۰ ab
میمند	۲/۵۱۵ a	۴/۴۶۳ a	۱/۹۲۳ a	۰/۷۹۵ a	۳۳/۲۲ a	۶۱/۸۹ ab	۷۸۹/۶۱۳ a
داراب ۲	۲/۸۱۴ a	۱/۷۴۵ a	۲/۷۸۷ a	۱/۰۰ a	۳۱/۱۱ a	۵۲/۰۵ b	۲۶۱/۹۵۰ bc
داراب ۳	۵۹۱/۴ b	۲/۵۸۲ a	۱/۶۱۳ a	۰/۷۱۲ a	۳۲/۸۹ a	۵۱/۳۷ b	۲۳۴/۳۰۳ bc

جدول ۳ - نتایج همبستگی فتوتیپی بین صفات گل محمدی در استان فارس

صفات	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱- تعداد گل در یک بوته	۱	۰/۰۲۲۶						
۲- وزن تر گل	۱							
۳- عملکرد گل در هکتار	۱	۰/۹۴۳۷ **						
۴- وزن تر گلبرگ	۱	-۰/۰۱۴۷	۰/۵۲۲۲ **	-۰/۱۶۲۵				
۵- نسبت وزن تر گلبرگ به وزن تر گل	۱	۰/۸۷۸۶ **	-۰/۱۸۵۱	۰/۰۵۲۲	-۰/۲۰۶۲			
۶- تعداد گلبرگ	۱	-۰/۰۴۵۳	-۰/۰۰۳۸	۰/۰۱۷۳	۰/۰۸۴۹	-۰/۰۷۲۵		
۷- قطر گل	۱	-۰/۱۰۷۹	-۰/۱۸۸۵	-۰/۱۵۴۳	۰/۴۲۰۴ *	۰/۰۱۰۸	۰/۴۶۲۳ *	
۸- مدت گلدهی	۱	۰/۲۰۶۴	۰/۳۱۰۴	-۰/۲۸۲۱	-۰/۳۳۱۲	۰/۶۰۴۵ **	-۰/۱۸۰۲	۰/۶۸۲۷ **
۹- وزن اسانس در هکتار	۰/۵۶۴۸ **	۰/۲۴۴۷	۰/۰۳۰۹	۰/۰۷۴۵	۰/۰۳۴۸	۰/۵۹۸۰ **	-۰/۰۹۰۸	۰/۵۹۷۸ **

**: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪

جدول ۴- ترکیب‌های اسانس از ژنوتیپ‌های گل محمدی در استان فارس

ردیف	نام ترکیب	بازداری	شاخص	فارس ۱	فارس ۲	داراب ۱	داراب ۲	داراب ۳	استهبان ۱	میمند
۱	isopentyl butanoate	۱۰۵۸	۰/۷	۰/۲	-	۰/۳	۰/۵	-	۰/۳	۰/۳
۲	dihydro-linalool	۱۱۳۴	۷/۰	۳۹/۲	-	۰/۵	۱/۷	۱۲/۵	۱۲/۱	۱۲/۱
۳	linalyl formate	۱۲۲۸	-	-	-	-	-	-	۸/۸	-
۴	citronellol	۱۲۳۴	۴۲/۲	۱۹/۰	۵۷	۴۰/۸	-	-	۱/۷	۳۶/۸
۵	neral	۱۲۴۳	۷/۱	۷/۰	-	۳/۵	۴۴/۸	-	۰/۵	۸/۵
۶	geraniol	۱۲۵۱	-	-	-	-	۲/۰	-	-	-
۷	geranial	۱۲۶۴	۱۲/۳	۱۱/۲	-	۷/۸	-	-	۳/۳	۱۴/۴
۸	citronellyl formate	۱۲۷۳	-	-	-	-	۷/۵	-	-	۰/۵
۹	undecanal	۱۳۰۵	۲/۳	۲/۷	-	-	-	-	-	۰/۶
۱۰	n-undecanol	۱۳۶۷	-	-	-	۰/۹	-	-	-	۰/۴
۱۱	n-pentadecane	۱۵۰۰	-	-	-	۰/۹	-	-	۰/۶	-
۱۲	occidentalol acetate	۱۶۸۱	۲/۳	-	-	۳/۸	۴/۰	۷/۰	۷/۰	۲/۴
۱۳	n-tetradecanol	۱۶۹۳	-	-	۱/۲	۴/۶	-	-	-	-
۱۴	n-pentadecanol	۱۷۶۰	-	-	-	۱/۱	-	-	۱/۶	-
۱۵	1-octadecene	۱۷۷۱	۰/۴	-	-	-	-	-	-	-
۱۶	phenyl ethyloctanoate	۱۸۶۴	۴/۴	-	-	-	-	-	۳/۷	-
۱۷	n-hexadecanol	۱۸۷۸	-	-	۲/۷	۶/۰	۷/۲	-	-	۳/۵
۱۸	n-nonadecane	۱۹۰۰	۱۵/۹	۱۰/۷	۱۷/۸	۲۱/۳	۲۰	۳۲/۴	۱۳/۲	۱۳/۲
۱۹	n-eicosane	۲۰۰۰	۰/۹	۰/۸	۲/۱	۱/۴	۱/۳	۲/۵	۰/۸	۰/۸
۲۰	n-heneicosane	۲۱۰۰	۳/۵	۳/۷	۸/۳	۶/۰	۵/۷	۱۲/۰	۳/۴	-
۲۱	n-tricosane	۲۳۰۰	۰/۵	۰/۶	۱/۶	۱/۰	۱/۰	۲/۴	۰/۰۲۴	۰/۰۲۴
بازده اسانس										

میمند و فارس ۲ رقم بالایی را نشان داد، موجب افزایش

میزان اسانس در این تیمارها شده است.

با اطلاع از روابط بین صفات و گزینش غیرمستقیم می‌توانیم باعث انتخاب مطلوب ژنوتیپ‌های با عملکرد بالا شویم (زینلی و همکاران، ۱۳۸۶). مطالعات مختلفی توسط زینلی (۱۳۷۷)، قوامی (۱۳۷۶) و میرزاچی‌ندوشن (۱۳۶۷) جهت تعیین میزان همبستگی بین صفات در محصولات زراعی و دارویی انجام شده است که نشان می‌دهد بهبود توازن همه صفاتی که همبستگی ثابتی با

بحث

به طور کلی نتایج این آزمایش اختلاف معنی‌داری را بین تیمارها نشان نداد (جدول ۱)، اما با توجه به مقایسه میانگین تیمارها (جدول ۲) و شرایط این آزمایش، تیمار فارس ۲ و داراب ۱ دارای بالاترین عملکرد در هکتار، تعداد گل و قطر گل بود. سپس میمند، استهبان ۱ و فارس ۲ دارای بالاترین اجزای عملکرد بودند که البته با تیمار داراب ۱ در این اجزاء اختلاف معنی‌داری نشان ندادند. با توجه به این که تعداد گل و عملکرد گل در تیمارهای

سیترونلول یکی از مهمترین ترکیب‌های انسانس رز شناخته شده است (Baydar & Baydar, 2005)؛ رضایی و همکاران، (۱۳۸۲) که به عنوان باکتری کش، آرژیزا، مسکن و مؤثر بر علیه قارچ‌های مخمر مانند که میسیلیوم تولید می‌کنند، می‌باشد. نتایج آزمایش نشان داد که مقدار و میزان انسانس‌ها در تیمارها متفاوت بود. Reverchon و همکاران (۱۹۹۷) بیان کردند که با توجه به منابع موجود، انسانس‌ها از لحاظ ترکیب‌ها، درجه‌بندی و مورد استفاده قرار می‌گیرند. یکی از عوامل مؤثر در ترکیب‌های انسانس روش‌های مختلف نمونه‌گیری ذکر شده است. در این زمینه رضایی و همکاران (۱۳۸۲) نتیجه گرفتند که اختلاف بین چند ترکیب مهم موجود در نمونه‌های انسانس مثل فیل اتیل الکل، سیترونلول و ژرانیول نشان‌دهنده روش مناسب و کیفیت خوب آن برای مصرف می‌باشد. البته با تنوعی که در صنایع مختلف جهت مصرف این انسانس‌ها وجود دارد، استفاده از هر نوع انسانس امکان‌پذیر است، ولی ارزش واقعی آن در تعیین روش مناسب جهت تولید محصولات با کیفیت می‌باشد. جایمند و همکاران (۱۳۸۳) نیز توانمندی‌های ژنتیکی را عامل کمیت و کیفیت انسانس دانسته‌اند. همچنین آنها با توجه به تحقیقات انجام شده، اظهار کردند که شرایط مختلف رویش نمونه و یا روش‌های مختلف انسانس‌گیری اثرات بسیار متفاوتی بر میزان و یا ترکیب‌های انسانس داشته است و انتخاب محل مناسب رویش جهت تولید ماده اولیه از اهمیت خاصی برخوردار است. Loghmani-khozani و همکاران (۲۰۰۷) نیز در آزمایشی که در بر روی ترکیب انسانس گل محمدی در مناطق مرکزی ایران انجام دادند تفاوت در ترکیب‌های انسانس‌ها را به عوامل اکولوژیکی، تفاوت‌های ژنتیکی یا مراحل رشدی بخش‌های آنالیز شده گیاهی نسبت دادند.

عملکرد دارند در بهبود عملکرد مؤثر بوده است (زینلی و همکاران، ۱۳۸۶). نتایج همبستگی (جدول ۳) این آزمایش نشان داد که عملکرد در هکتار با تعداد گل در بوته همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت. Singh و Kayiyar (۲۰۰۱) نشان دادند که تعداد گل در بوته به عنوان یکی از مهمترین اجزاء تشکیل‌دهنده عملکرد گل در بوته می‌باشد. کدرروی و طبائی‌عقدایی (۱۳۸۶) نیز نشان دادند که عملکرد در هکتار گل محمدی رابطه مستقیم و بالایی با صفات تعداد گل در بوته و عملکرد تک بوته دارد. طبائی‌عقدایی و همکاران (۱۳۸۳b) همبستگی معنی‌داری را میان درصد عملکرد گل با تعداد گل در بوته با ضریب $r=0.95$ نشان دادند. این ارزیابی با گزارش‌های موجود در مورد همبستگی عملکرد با صفات مختلف در گل محمدی (طبائی‌عقدایی و همکاران، ۱۳۸۳a؛ طبائی‌عقدایی و همکاران، ۱۳۸۳b؛ طبائی‌عقدایی و همکاران، ۱۳۸۴) و نیز گیاهان دیگر (مردی و همکاران، ۱۳۸۲؛ خندان و سعیدی، ۱۳۸۳) همسوی نشان می‌دهند. با توجه به ارزیابی‌های مختلف، طبائی‌عقدایی و همکاران (۱۳۸۴) نیز نتیجه گرفتند که ژنتیک‌های برتر در صفات مرتبط با عملکرد گل شامل تعداد گل در بوته می‌تواند بهترین گزینه برای انتخاب غیرمستقیم برای عملکرد گل باشند که با نتایج مشاهده در این آزمایش همخوانی دارد. عملکرد گل با افزایش تعداد گل در بوته افزایش می‌یابد که در نتیجه باعث افزایش میزان انسانس می‌شود. چنین نتیجه‌ای در میمند، فارس ۲ و داراب ۱ مشاهده گردید (جدول ۲). بررسی کیفیت انسانس نیز نشان داد که بیشترین ترکیب‌های بدست آمده در این آزمایش مربوط به سیترونلول، نرال و ان-نوادکان بود که به ترتیب در داراب ۱، داراب ۳ و استهبان ۱ مشاهده شدند (جدول ۴).

- زینلی، ح.، طبائی عقدایی، س.ر.، عسگرزاده، م.، کیانی پور، ع. و ابطحی، م.، ۱۳۸۶. مطالعه روابط بین عملکرد و اجزاء عملکرد گل در ژنتیپ‌های گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.). *تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران*، ۲(۲۲)؛ ۲۰۳-۱۹۵.
- طبائی عقدایی، س.ر.، سلیمانی، ا. و جعفری، ع.ا.، ۱۳۸۳a. بررسی تنوع موجود در دوره گلدهی و مورفولوژی هشت ژنتیپ گل محمدی. *تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتعی و جنگلی ایران*، ۱۲(۳)؛ ۲۸۰-۲۶۵.
- طبائی عقدایی، س.ر.، رضایی، م.ب. و جایمند، ک.، ۱۳۸۳b. بررسی تنوع ژنتیپ‌های گل محمدی غرب ایران در تولید اسانس. *تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران*، ۲۰(۴)؛ ۵۴۶-۵۳۳.
- طبائی عقدایی، س.ر.، فرهنگیان کاشانی، س.، جعفری، ع.ا. و رضایی، م.ب.، ۱۳۸۴. مطالعه تنوع موجود در صفات مورفولوژیکی ژنتیپ‌های گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.) جمع‌آوری شده از شش استان مرکزی کشور. *تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران*، ۲۱(۲)؛ ۲۳۹-۲۲۷.
- قاسمی، ع.، ۱۳۸۸. گیاهان دارویی و معطر، شناخت و بررسی اثرات آنها. انتشارات دانشگاه آزاد واحد شهرکرد، شهرکرد، ۵۴۱ صفحه.
- قوامی، ف.، ۱۳۷۶. بررسی تنوع خصوصیات مورفولوژیکی، فنولوژیک و الگوهای الکتروفورتیک پروتئین دانه ماش. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.
- کدوری، م.ر. و طبائی عقدایی، س.ر.، ۱۳۸۶. ارزیابی عملکرد و اجزای آن در اکسشن‌های گل محمدی در استان کرمان (*Rosa damascena* Mill.). *تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران*، ۲۳(۱)؛ ۱۱۰-۱۰۰.
- مردی، م.، طالعی، ع. و امیدی، م.، ۱۳۸۲. بررسی تنوع ژنتیکی و شناسایی اجزاء عملکرد در نخود تیپ دسی. *علوم کشاورزی ایران*، ۳۴(۲)؛ ۳۵۱-۳۴۵.
- معاونی، پ.، ۱۳۸۸. گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی، شهرقدس، ۵۹۵ صفحه.

به‌طور کلی عوامل اکولوژیکی، شرایط ادفیکی (خاکی)، عوامل ژنتیکی، عوامل مدیریتی، روش‌های استخراج اسانس و صفات گیاه از مهمترین عوامل مؤثر بر میزان کمی و کیفی اسانس هستند (قاسمی، ۱۳۸۸). تفاوت در میزان و کیفیت اسانس مسئله است که در تحقیقات گذشته نیز به اثبات رسیده است. نکته مهم اینست که با تحقیق و بررسی روی گونه‌ها و ژنتیپ‌های متفاوت گل محمدی در نقاط مختلف کشور، ژنتیپ‌های مرغوب را گزینش و با بکارگیری و تقویت عواملی که اثر مثبت در افزایش میزان و کیفیت اسانس و عملکرد گیاه دارند به تولید هر چه بیشتر کمی و کیفی گل محمدی دست یابیم.

منابع مورد استفاده

- ثابتی، ح.، ۱۳۵۵. جنگل‌ها، درختان و درختچه‌های ایران. انتشارات سازمان تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی، ۸۹۰ صفحه.
- جایمند، ک.، رضایی، م.ب.، طبائی عقدایی، س.ر. و برازنده، م.م.، ۱۳۸۳. بررسی اسانس گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.) در مناطق مختلف استان اصفهان. پژوهش و سازندگی، ۱۷(۴)؛ ۹۱-۸۶.
- خندان، ع. و سعیدی، ق.، ۱۳۸۳. بررسی خصوصیات زراعی، تنوع ژنتیکی و روابط بین صفات در لاینهای حاصل از توده بومی بزرگ در اصفهان. *علوم پژوهشی ایران*، ۳(۱)؛ ۱۶۶-۱۵۵.
- رضایی، م.ب.، جایمند، ک.، طبائی عقدایی، س.ر. و برازنده، م.م.، ۱۳۸۲. مقایسه نمونه آزمایشگاهی و صنعتی اسانس گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.) از لحاظ کمیت و کیفیت ترکیب‌های عمده، از منطقه کاشان. *تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران*، ۱۹(۱)؛ ۷۴-۶۳.
- زرگری، ع.، ۱۳۷۵. گیاهان دارویی (جلد دوم). انتشارات دانشگاه تهران، ۹۴۶ صفحه.
- زینلی، ح.، ۱۳۷۷. بررسی الگوی تنوع فنوتیپی و ژنوتیپی ارزیابی عملکرد و اجزاء آن در کنجد. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.

- Loghmani-Khozani, H., Sabzi Fini, O. and Safari, J., 2007. Essential oil composition of *Rosa damascena* Mill. cultivated in central Iran. *Scientia Iranica*, 14(4): 316-319.
- Mahboubi, M., Kazempour, N., Khamechian, T., Fallah, M.H. and Memar Kermani, M., 2011. Chemical composition and antimicrobial activity of *Rosa damascena* Mill. essential oil. *Journal of Biologically Active Products from Nature*, 1(1): 19-26.
- Mc-Cown, B.H. and Sellmer, J.C., 1982. Media and physical environment: 4-16. In: Bonga, J.M. and Durzoon, D.J., (Eds.). *Cell and Tissue Culture in Forestry: General Principle and Biotechnology*. Martinus Nijh of Publishers, Pordrecht, 422p.
- Moein, M.R., Karami, F., Tavallali, H. and Ghasemi, Y., 2010. Composition of the essential oil of *Rosa damascena* Mill. from south of Iran. *Iranian Journal of Pharmaceutical Sciences Winter*, 6(1): 59-62.
- Nenov, N., Zvetkov, R., and Ognyanov, I., 1995. Bulgarian rose oil: development, recent state, and prognosis: plenary lectures. Analytical composition trade industry, *Agriculture-Botany*, 2: 345-350.
- Reverchon, E., Porta, G.D. and Gorgoglione, D., 1997. Supercritical CO₂ extraction of volatile oil from rose concrete. *Flavour and Fragrance Journal*, 12: 37-41.
- Shafei, M.N., Rakhshandeh, H. and Boskabady, M.H., 2003. Antitussive effect of *Rosa damascena* in guinea pigs. *Iranian Journal of Pharmaceutical Research*, 2: 231-234.
- Shibamoto, T., 1987. Retention indices in essential oil analysis: 259-274. In: Sandra, P. and Bicchi, C.P., (Eds.). *Capillary Gas Chromatography in Essential Oils Analysis*. Dr. Alferd Huething Verlag, NewYork, 435p.
- Singh, S.P. and Kayiyar, R.S., 2001. Correlation and path coefficient analysis for flower yield in *Rosa damascena* Mill. *Journal of Herb, Spices and Medicinal plants*, 8(1): 43-51.
- Tannenbaum, S.R., Wishnok, J.S. and Leaf, C.D., 1991. Inhibition of nitrosamine formation by ascorbic acid. *American Journal of Clinical Nutrition*, 53 (1 Suppl): 247S-250S.
- میرزایی نادوشن، ح، ۱۳۶۷. بررسی تنوع ژنتیکی و جغرافیایی در کلکسیون لوپیای ایران. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس.
- نیکبخت، ع. و کافی، م، ۱۳۸۹. گل محمدی ایران. جهاد دانشگاهی اصفهان، اصفهان، ۱۶۲ صفحه.
- Adams, R.P., 1989. *Identification of Essential Oils by Ion Trap Mass Spectroscopy*. Academic Press, NewYork, 310p.
- Avesina, A.A., 1990. Law in medicine. Sharafkhandy A, translator, Tehran, Ministry of Guidance Publication, 129-131.
- Babu, K.G.D., Singh, B., Joshi, V.P. and Singh, V., 2002. Essential oil composition of damask rose (*Rosa damascena* Mill.) distilled under different pressures and temperatures. *Flavour and Fragrance Journal*, 17(2): 136-140.
- Baser, K.H.C., 1992. Turkish rose oil. *Perfumer & Flavorist*, 17: 45-52.
- Baydar, H. and Baydar, N.G., 2005. The effects of harvest date, fermentation duration and Tween 20 treatment on essential oil content and composition of industrial oil rose (*Rosa damascena* Mill.). *Industrial Crops and Products*, 21(2): 251-255.
- Boskabady, M.H. Kiani, S. and Rakhshandah, H. 2006. Relaxant effects of *Rosa damascena* on guinea pig tracheal chains and its possible mechanisms. *Journal of Ethnopharmacology*, 106(3): 377-382.
- Chevallier, A., 1996. *The Encyclopedia of Medicinal Plants*. Dorling Kindersley, London, 336p.
- Davies, N.W., 1990. Gas chromatographic retention index of monoterpenes and sesquiterpenes on methyl silicon and carbowax 20M phases. *Journal of Chromatography A*, 503: 1-24.
- Guenther, E., 1952. *The Essential Oils* (Vol. 5). D. Van Nostrand Company, Florida, 506p.
- Kornova, K.M. and Michailova, J., 1994. Study of the *in vitro* rooting of Kazanlak oil-bearing *Rosa damascena* Mill. *Journal of Essential Oil Research*, 6(5): 485-492.

The quantity and quality of essential oil, yield and yield components of seven genotypes of rose (*Rosa damascene* Mill.) in Fars Province

Z. Masumi^{1*}, P. Zandi² and S.R. Tabaei Aghdaei³

1*- Corresponding author, Soil Sciences Department, Ferdowsi University of Mashhad, Iran
E-mail: masumizeynab@yahoo.com

2- Fars Research Center of Seed and Plant Certification and Registration, Shiraz, Iran

3- Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

Received: December 2011

Revised: April 2012

Accepted: May 2012

Abstract

In order to identify the best genotypes of rose (*Rosa damascene* Mill.), a field experiment was conducted in a randomized completely blocks design with seven treatments and three replications. Flower number, flower fresh weight, yield, petal fresh weight, petal to flower fresh weight ratio, petal number, flower diameter, flowering period, essential oil weight were investigated for seven genotypes of rose (Fars1, Fars2, Darab1, Darab2, Darab3, Estahban1, Meymand). Essential oil was obtained by distillation method and essential oil composition was determined by GC and GC/MS. Data analysis was performed by SAS and Jamp4. According to the results of mean comparisons, the highest yield and flower number were recorded for Darab1, Meymand and Fars2, while the highest amount of essential oil was obtained for Maymand and Fars2. A positive and significant correlation was also found between yield and flower number, leading to the increased essential oil. Citronellol, neral, and n-nonadecane were identified as the major components of the essential oil, respectively found in Darab1, Darab3, and Estahban1.

Key words: Rose (*Rosa damascene* Mill.), Fars province, yield, flower number, essential oil.